

Arrest

nr. 142 775 van 3 april 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 9 mei 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 mei 2012 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. AERDEN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 november 2011 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 23 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en)

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Wat de scholing van hun dochter I. (...) betreft, dient opgemerkt te worden dat kinderen jonger dan 6 jaar niet schoolplichtig zijn in België. (arrest Raad van State van 11 maart 2003 nr. 116.916) Bovendien hadden betrokkenen gevolg moeten geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten hen betekend op 11.03.2009 door mijnheer, op 17.03.2009 door mevrouw en op 16.09.2011 door beide. Het eerste bevel werd reeds voor de geboorte van hun I. (...) betekend.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkenen geen gevaar vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid, dat zij geen strafrechtelijke verleden hebben en dat zij geen manifeste of opzettelijke fraude hebben gepleegd, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De elementen van integratie {betrokkenen zouden Nederlands spreken, hebben een vrienden- en kennissenkring uitgebouwd en leggen getuigenverklaringen voor en mevrouw en S. (...) hebben taallessen Nederlands gevolgd} behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Deze elementen kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partijen hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de eerste verzoekende partij op 7 juni 2013 gerepatriëerd werd naar Oekraïne. Dit blijkt uit het ‘verslag vertrek’ op datum van 7 juni 2013, waaruit blijkt dat de eerste verzoekende partij op 7 juni 2013 gerepatriëerd werd naar Oekraïne.

Ter terechtzitting wordt deze informatie door de advocaat van de eerste verzoekende partij niet betwist.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr.

2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de eerste verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de eerste verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang moet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969).

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoekende partij bij onderhavige vordering, stelt de advocaat van de eerste verzoekende partij dat de eerste verzoekende partij geen belang meer heeft bij de onderhavige vordering.

De Raad wijst er ten overvloede op dat wat het actueel belang van de eerste verzoekende partij betreft bij de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, de specifieke aard van deze procedure maakt dat deze dient te worden gevoerd op Belgisch grondgebied, waardoor de vreemdeling, eenmaal hij niet langer op het grondgebied van het Rijk vertoeft, onmogelijk een voordeel kan putten uit de eventuele vernietiging van deze beslissing. Het bestuur zou immers enkel kunnen vaststellen dat de betrokkene zich niet langer op het kwestieuze wetsartikel kan beroepen.

Uit het feit dat de eerste verzoekende partij gerepatrieerd werd naar Oekraïne op 7 juni 2013 en niet langer op het Belgische grondgebied verblijft, vloeit aldus het ontbreken van het wettelijk vereiste belang bij onderhavige vordering voort.

Het beroep tot nietigverklaring in zoverre het werd ingediend door de eerste verzoekende partij is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

Het beroep tot nietigverklaring is enkel ontvankelijk in zoverre het werd ingesteld door de tweede en de derde verzoekende partijen, hierna 'de verzoekende partijen'.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een eerste en enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 8 en 62 van de vreemdelingenwet.

Na het schetsen van het algemeen juridisch kader betreffende de voormelde bepalingen, gaan de verzoekende partijen over tot de toetsing van de bestreden beslissing aan de formele en materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen menen dat de motivering niet afdoende is, zoals vereist door de wet van 29 juli 1991, dat de motivering vaag is en dat tevens de juridische en feitelijke gegevens die aan de oorsprong liggen van de beslissing ontbreken, dat daarnaast de motivering stereotiep en gestandaardiseerd is, dat de summier gegeven motivering in de beslissing van toepassing kan zijn op iedere persoon die een dergelijke beslissing krijgt, dat nergens blijkt dat het specifiek op hen van toepassing is, dat enkel de persoonlijke gegevens vermeld in de beslissing hierover uitsluitel geven. Voorts betogen de verzoekende partijen dat de verwerende partij niet motiveert waarom hun verzoek onontvankelijk is, meer nog, dat zij enkel antwoord geeft over de grond van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en dit meer dan bondig. De verzoekende partijen stellen dat er enkel verwezen wordt naar de scholing van hun dochter I. en een vroeger bevel om het grondgebied te verlaten, doch nergens wordt geantwoord op de door hen ingeroepen elementen, dat hieruit blijkt dat de staatssecretaris een standaardantwoord geeft, dat zij in hun aanvraag nieuwe argumenten hebben aangebracht, doch dat de staatssecretaris deze geenszins ontmoet, onderzocht, laat staan beantwoord. Zij vervolgen dat zij nergens een vormvoorwaarde hebben geschonden zodat de staatssecretaris niet motiveert waarom hun

aanvraag onontvankelijk zou zijn. De verzoekende partijen herhalen dat de bestreden beslissing zeer summier is en bovendien geen enkele reden bevat waarom hun 'verblijfsrecht' onontvankelijk wordt verklaard.

3.2. Betreffende artikel 8 van de vreemdelingenwet, stellen de verzoekende partijen enkel dat voornoemd artikel vermeldt dat het bevel om het grondgebied te verlaten, om als voldoende gemotiveerd te worden beschouwd, enkel moet verwijzen naar de specifieke bepaling in artikel 7 van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partijen op geen enkele concrete wijze uiteenzetten waarom of op welke wijze de bestreden beslissing artikel 8 van de vreemdelingenwet zou schenden. Dit onderdeel is niet ontvankelijk.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is.

In casu stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief aangeeft op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van deze beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De gemachtigde verduidelijkt verder dat de aanvraag van de verzoekende partijen onontvankelijk wordt verklaard omdat de door hen aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen die verhinderen dat zij de aanvraag tot machtiging van verblijf kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Vervolgens wordt ingegaan op de door de verzoekende partijen in de aanvraag aangehaalde elementen en wordt op concrete wijze toegelicht waarom deze elementen niet als buitengewone omstandigheden in het licht van artikel 9bis van de vreemdelingenwet in aanmerking kunnen worden genomen. Zodoende kunnen de verzoekende partijen niet dienstig voorhouden dat naast de vermelding van hun persoonlijke gegevens in de bestreden beslissing nergens uit blijkt dat de motivering specifiek op hen van toepassing is. De motivering is zeker niet summier, vaag, stereotiep of gestandaardiseerd, zij gaat immers concreet in op de elementen die de verzoekende partijen ter ondersteuning van hun aanvraag aanbrachten en is pertinent en draagkrachtig.

Gelet op voorgaande vaststellingen kunnen de verzoekende partijen eveneens niet bijgetreden worden waar zij voorhouden dat de juridische en feitelijke gegevens die aan de oorsprong liggen van de beslissing ontbreken.

De verzoekende partijen maken aldus niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich verder wat de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 hoofdzakelijk beperken tot een louter theoretisch betoog. Met een dergelijk theoretisch betoog wordt uiteraard nog niet aangetoond dat de thans bestreden beslissing de voornoemde bepalingen schendt.

Waar de verzoekende partijen inroepen dat de wet van 29 juli 1991 ook toepasselijk is in het domein van het vreemdelingenrecht zodat de verwerende partij de feitelijke gegevens dient te vermelden waarom zij meent één van de criteria van artikel 7 te kunnen inroepen, en in zoverre zij hiermee kritiek wensen te voeren tegen de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, kan de Raad

enkel vaststellen dat de verwerende partij de feitelijke gegevens vermeldt waarom zij meent dat artikel 7 van de vreemdelingenwet van toepassing is. Zo verwijst de verwerende partij naar artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partijen in het Rijk verblijven zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten en stelt zij *in casu* vast dat de verzoekende partijen niet in het bezit zijn van een geldig visum.

De verzoekende partijen maken aldus niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

3.4. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.5. De Raad wijst er op dat de bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“§ 1

In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die vervat is in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

De buitengewone omstandigheden waarvan sprake in artikel 9bis van de vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De vreemdeling moet aldus onder meer in zijn aanvraag klaar en duidelijk vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit deze uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

3.6. *In casu* werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die de verzoekende partijen hebben ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot verblijf in haar land van herkomst kunnen indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

3.7. In hun van aanvraag van 14 november 2011, die zich in het administratief dossier bevindt, hebben de verzoekende partijen het volgende aangevoerd als buitengewone omstandigheden (concrete omstandigheden):

- het verblijf sinds 2006 in België, het eenmalig terugkeren naar Oekraïne omdat hun paspoort verlopen was, de bewijzen van het onafgebroken verblijf in België door volgende stukken: huurcontract van 2006, brief huisbaas 2008, omnipassen, buzzypas, kwijting van 29 september 2009, postoverschrijvingen voor de huur van het jaar 2007-2008-2009-2010, rekeningsaldo 2010, doktersvoorschrift 2010, factuur en verpleegnota ziekenhuis 2009, brieven ziekenhuis en labo van 2009, verwijzing dokter 2006, rekeningen en documenten van ziekenhuis van verschillende jaren, aankoop Saturn 2009, brief huisbaas 2010, huurcontract 2011, Electrabel contract
- het jongste kind is ingeschreven in de kleuterschool
- het Nederlands spreken gestaafd door inschrijvingsfiche en studentenkaart van de lessen Nederlands
- duurzame lokale verankering in België daar zij hier met hun hele gezin verblijven, getuigenverklaringen van verschillende personen
- de verzoekende partijen menen dat zij voldoende redenen ten gronde hebben om in België te verblijven en dat het in die omstandigheden geen betoog behoeft dat het voor hen onmogelijk is om terug te keeren naar hun land van herkomst teneinde daar hun aanvraag tot machtiging van verblijf in te dienen, dat de huidige aanvraag dan ook onontvankelijk is.

In hun aanvraag om machtiging tot verblijf van 14 november 2011 wijzen de verzoekende partijen vervolgens op de redenen ter rechtvaardiging van de aanvraag en vervolgens op het niet voorhanden zijn van uitsluitingsgronden en dit als volgt:

“3.1. Gevaar voor de openbare orde of veiligheid

Er is geen sprake voor enig gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid van het land. Voor zover bekend aan verzoekers is er geen negatieve informatie wat zijn strafrechtelijk verleden betreft.

3.2. Manifeste en opzettelijke fraude

Verzoekers hebben in deze aanvraag geen onjuiste gegevens verstrekt, noch valse of vervalste documenten aangeboden. Er kan dan ook geen sprake zijn van enige manifeste of opzettelijke fraude in de aanvraag van verzoekers.”

In de bestreden beslissing wordt hierop als volgt geantwoord:

“De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Wat de scholing van hun dochter I. (...) betreft, dient opgemerkt te worden dat kinderen jonger dan 6 jaar niet schoolplichtig zijn in België. (arrest Raad van State van 11 maart 2003 nr. 116.916) Bovendien hadden betrokkenen gevolg moeten geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten hen betekend op 11.03.2009 door mijnheer, op 17.03.2009 door mevrouw en op 16.09.2011 door beide. Het eerste bevel werd reeds voor de geboorte van hun I. (...) betekend.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkenen geen gevaar vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid, dat zij geen strafrechtelijke verleden hebben en dat zij geen manifeste of opzettelijke fraude hebben gepleegd, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De elementen van integratie {betrokkenen zouden Nederlands spreken, hebben een vrienden- en kennissenkring uitgebouwd en leggen getuigenverklaringen voor en mevrouw en S. (...) hebben taallessen Nederlands gevolgd} behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Deze elementen kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980."

3.8. Gelet op voorgaande kunnen de verzoekende partijen aldus niet dienstig voorhouden dat de verwerende partij niet stelt waarom de aanvraag onontvankelijk zou zijn en enkel antwoordt over de grond van de aanvraag en dit meer dan bondig, nu uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard daar de door de verzoekende partijen ingeroepen buitengewone omstandigheden niet kunnen worden weerhouden en waarbij concreet wordt toegelicht om welke redenen de door de verzoekende partijen ingeroepen buitengewone omstandigheden niet kunnen worden weerhouden. Voorts kunnen de verzoekende partijen, gelet op de hierboven weergegeven motieven van de bestreden beslissing, evenmin dienstig voorhouden dat in de bestreden beslissing enkel verwezen wordt naar de scholing van de dochter en een vroeger bevel om het grondgebied te verlaten. De verzoekende partijen tonen niet aan welke door hen ingeroepen elementen niet werden ontmoet, onderzocht of beantwoord door de verwerende partij. Gelet op het feit dat in de bestreden beslissing concreet wordt toegelicht om welke redenen de door de verzoekende partijen ingeroepen buitengewone omstandigheden niet kunnen worden weerhouden, kunnen de verzoekende partijen niet dienstig voorhouden dat de staatssecretaris standaardantwoorden geeft of dat de bestreden beslissing summier is.

3.9. Gelet op het feit dat het inroepen van aanvaardbare buitengewone omstandigheden om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen, de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft en gelet op het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing oordeelt dat de verzoekende partijen geen aanvaardbare buitengewone omstandigheden hebben aangevoerd waardoor de aanvraag onontvankelijk is en de verzoekende partijen er niet in slagen de concrete argumenten van de verwerende partij te weerleggen, kunnen de verzoekende partijen niet dienstig stellen dat zij nergens een vormvoorwaarde hebben geschonden zodat de staatssecretaris niet motiveert waarom hun aanvraag onontvankelijk zou zijn, noch dat de bestreden beslissing een enkele reden bevat om hun aanvraag onontvankelijk te verklaren.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enige middel is ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER